

Theses **and** Priorities

TEZE – PRIORITY

18. sjezd SOF je pořádán ve zvlášť složitých a nebývalých podmínkách pro pracující ve světě, vzhledem k pandemii Covid-19, jež vypukla na počátku roku 2020 a dosud zavinila 6 127 981 úmrtí a 481 756 671 nakažených, s největším počtem obětí v zemích jako USA, Brazílie, Indie, Rusko a další.

Začátek nové hluboké mezinárodní hospodářské krize a zjevná neschopnost zdravotnických systémů vypořádat se s pandemií v zemích, jako jsou USA, Itálie atd., odhalily velké rozpory současného vykořisťovatelského systému.

Zatímco na jedné straně existují obrovské moderní vědecké možnosti, jak ochránit zdraví lidových sil, uspokojit jejich potřeby, pandemie způsobila smrt milionů lidí, z nichž drtivou většinu tvoří pracující a chudí lidé. Zároveň se zvýšila nezaměstnanost, míra vykořisťování pracujících, zbídačení a omezování demokratických svobod.

Na základě nové mezinárodní krize se zintenzivňuje soutěž mezi imperialistickými aliancemi, ale i mezi státy v rámci aliancí, o kontrolu trhů, energetických zdrojů a dopravních tras, což vytváří rizika válečných konfliktů od východního Středomoří, Afriky, jihovýchodní Asie až po Arktidu a Evropu.

V průběhu let se ukázalo, že se hromadí nespokojenost obyvatel, často vyjadřovaná výbuchy hněvu a rozhořčením obyvatel, jako jsou stávky a mobilizace proti Macronově politice ve Francii, protesty proti atentátu na Floyda v USA a velké manifestace a stávky v Kazachstánu. Ale když neexistuje třídně orientované odborové hnutí, převládá dezorientace a asimilace do antagonismů částí buržoazie. Změna vlády a zvolení Joea Bidena v USA nepřineslo řešení akutních problémů, které zažívají jak americký lid, tak národy světa kvůli politice všech amerických vlád, republikánských i demokratických, v průběhu času. Bidenova administrativa podpořila nové bombardování v Sýrii a izraelské bombardování pásma Gazy. Zachovává zločinné americké embargo proti Kubě a přibližně 250 dodatečných sankcí uvalených Trumpem proti kubánskému lidu.

Nicméně v této složité a nestabilní situaci jsou lidové mobilizace v řadě zemí důležité a ukazují možnosti budoucího rozvoje dělnického – lidového hnutí. Potvrzují, že naděje pro pracující spočívá v sociálních bojích.

Nová mezinárodní hospodářská krize

V roce 2020 vypukla nová mezinárodní hospodářská krize, která je mnohem hlubší než ta předchozí z let 2008-2009, nejhlubší v poválečném období.

Buržoazní analýzy uvádějí jako hlavní příčinu opatření přijatá k řešení pandemie koronaviru (obecná nebo omezená uzamykací opatření), která skutečně vedla k prudkému omezení hospodářské činnosti. Pandemie jistě hrála roli v načasování a hloubce krize, ale nebyla její příčinou. Působila jako katalyzátor, dodatečná ruční brzda již tak zpomalující mezinárodní ekonomiky.

Zpomalení, které se objevilo již v roce 2019, odhalilo velký nahromaděný kapitál, jenž nebylo možné rekapitalizovat a investovat, a tudíž nezajistilo uspokojivou míru zisku. V dekadě, jež následovala po předchozí mezinárodní hospodářské krizi v letech 2008-2009, dosáhlo vyšší úrovně růstu než v předkrizovém období jen několik málo kapitalistických ekonomik.

Toto konkrétní řešení pandemie, navzdory individuálním rozdílům mezi kapitalistickými státy, odráží svůj všeobecně třídní charakter. Tragická situace veřejných zdravotnických systémů (v důsledku nedostatku státní primární péče, nedostatku personálu a jednotek intenzivní péče, otázek infrastruktury atd. ve veřejných nemocnicích), hlavní problémy týkající se preventivních opatření na ochranu zdraví a bezpečnosti pracovníků a nízký stupeň ochrany zdravotnického personálu nejsou nevyhnutelným jevem, ale důsledkem buržoazní politiky podporující kapitalistickou ziskovost. Posílení komercializace zdravotnických služeb a léků je typické pro kapitalistické státy.

Zároveň se zostřuje konkurence mezi skupinami a imperialistickými centry ohledně globálního trhu s vakcínami a léky, a to i v rámci geopolitických konfrontací. (např. zisky Pfizeru z vakcín dosáhly v roce 2021 36 miliard USD).

Vyostřování konkurence

Nerovnoměrné propuknutí krize a její důsledky ovlivňují změny v korelaci sil a zostřují rozpory, zesilují boj o kontrolu trhů, energetických zdrojů a námořních dopravních tras pro komoditní zboží z východního Středomoří do Jihočínského moře. Riziko všeobecné imperialistické války se zvyšuje a rozšiřuje.

Vývoj ukazuje, že schopnost Číny ohrozit v následujících letech americkou nadvládu objektivně roste. Tato dynamika se odráží i v ústupu podílu USA a výrazném zvýšení podílu Číny na hrubém světovém produktu v letech 2000 - 2020.

Trend změn v korelaci sil v neprospěch USA se odráží i v dramatickém nárůstu obchodního deficitu USA v bilaterálním obchodu s Čínou (v období 1985–2019). Na tomto základě eskalovala v letech 2018–2019 americko-čínská obchodní válka, kdy USA uvalily zvýšená cla na čínské komodity v hodnotě 200 miliard dolarů a Čína uvalila cla na americké komodity v hodnotě 60 miliard dolarů. USA kladou zvláštní důraz na udržení své nadřazenosti v nových technologiích a zároveň na omezení čínské expanze do tohoto sektoru, protože taková expanze by mohla vést i k posílení jejího politického vlivu (např. rostoucí snahy o vyloučení Číny z 5G sítí v Evropě). Americká vláda zároveň využila masivního snížení daní pro kapitál a vyzvala americké monopoly v oblasti nových technologií působící v Číně, aby od ní upustily nebo aby se vrátily do USA, a současně vyvinula úsilí, aby zabránila čínské expanzi prostřednictvím „Nové hedvábné stezky“ (známé také jako Čínská iniciativa pásu a

stezky) a jejím investicím v jiných státech.

I když se zdálo, že západní vlády jsou proti Rusku jednotné, vztahy mezi USA a Německem se zhoršují, a to prostřednictvím obchodních sankcí uvalených oběma stranami a zesílením neshod v širokém spektru otázek, např. v oblasti energetické spolupráce mezi Německem a Ruskem, omezené účasti Německa na vojenských výdajích NATO, postoji Německa vůči Íránu, Rusku atd.). Celkově EU soutěží s USA a Velkou Británií ostřeji.

V září 2021 oznámily USA – Velká Británie – Austrálie dohodu AUKUS, která prý měla za cíl vzájemně posílit jejich vojenské „schopnosti“ pro „indo-pacifickou bezpečnost“. Dohoda však byla uzavřena v souvislosti s americko-čínským soupeřením o nadvládu v mezinárodním imperialistickém systému, přičemž obě strany usilovaly o posílení svých aliancí v indo-pacifické oblasti.

Prvním krokem AUKUS bylo zahájení programu, jenž měl Austrálii vybavit ponorkami na jaderný pohon, jejichž vlastnosti jsou vhodné pro operace a hlídkování na otevřeném oceánu a v celém indo-pacifickém prostoru. Současně, den po oznámení vytvoření AUKUS, oznámily USA a Austrálie, že Austrálie získá střely s plochou dráhou letu dlouhého doletu a oznámily také zvýšení počtu amerických vojenských sil rozmístěných v zemi.

Nedávná válka a vývoj na Ukrajině ukázaly, že Evropa není v bezpečí. Ukázalo se, že ti, kteří věřili, že války a imperialistické konflikty by se vedly mimo Evropu, se mýlili. Jak válka NATO proti Jugoslávii, tak současná válka na Ukrajině výše uvedený argument potvrzují. Příčiny válek spočívají ve vyvrácení mezinárodní korelace sil, které vznikly v roce 1991 s rozpuštěním SSSR a socialismu v zemích východní Evropy. Od té doby se NATO, USA a EU vymkly kontrole. Podpořily fašistické síly na Ukrajině, aby obklíčily Rusko. Ukrajina je využívána jako pěšák ve strategických plánech USA, které mají za cíl oslabit Rusko, vyloučit ho z energetických tras. Tato spleť meziimperialistických antagonismů ohrožuje mír na celém světě a vrací do popředí nutnost zrušení jaderných zbraní a rozpuštění NATO.

USA využívají ukrajinské krize k posílení svého zobrazení coby „ochráncí“ Evropy a zároveň k tomu, aby se staly privilegovanými dodavateli energie do evropských zemí.

Antagonismy imperialistických center se ukazují i v Kazachstánu, kde se v lednu 2022 uskutečnily velké lidové mobilizace proti akutním ekonomickým, sociálním a politickým problémům, kterým lidé čelí. Tyto mobilizace se setkaly s násilím a represemi, které vedly k tisícům zatčení a smrti stovek demonstrantů. Kazachstán je zemí bohatou na přírodní zdroje a s kritickou geostrategickou pozicí. Bohatství země je drancováno místními a zahraničními monopoly, zatímco lidé žijí v bídě, se stále rostoucími životními náklady a nezaměstnaností.

Jak vlády zvládají ekonomickou krizi a její dopady na pracující

Buržoazní štáb v USA, EU a Japonsku přistoupil s velkou státní intervencí na podporu oživení kapitalistické ekonomiky, a to využitím keynesiánských návrhů. Sledují expanzivní fiskální politiku, tj. zvyšování vládních výdajů, zejména za účelem přímého posílení podnikatelských skupin, ale také jako snahu dočasně zmírnit akutní dopady

krize na lidi.

Tato politika souvisí s tolerancí vůči zvyšování státního dluhu, tedy je doprovázena uvolněnou měnovou politikou.

Z pohledu sociální demokracie je zdůrazňována potřeba trvalého návratu k návrhům keynesiánského řízení, propagovaného jako progresivní a pro-lidová odpověď na neoliberalismus, který je podle nich zodpovědný za vypuknutí krize.

Pravdou je, že na jedné straně se během druhé poloviny 20. století v rámci keynesiánského typu řízení projeví různé krize, ale na druhé straně byly stále přítomny různé expanzivní keynesiánské návrhy a směry uvolněné měnové politiky z předchozího mixu buržoazního řízení. Po mezinárodní krizi v letech 2008–2009 se Evropská centrální banka a zejména americký Federální rezervní systém řídily měnovou politikou kvantitativního uvolňování, aby podpořily bankovní skupiny. Vlády členských států EU dostaly možnost vydávat dluhopisy nakoupené bankovními skupinami, čímž technicky absorbovaly vypůjčený kapitál od ECB (Evropské centrální banky) za příznivé sazby. Různé návrhy řízení, například řízení keynesiánského typu, mohou pouze oddálit dobu krize a dočasně zasáhnout do míry znehodnocení kapitálu, což v budoucnu povede k hlubší krizi.

Poté byl zaveden Zelený nový úděl (Green New Deal). Zpočátku jej americkému Kongresu předložilo „levé křídlo“ demokratů v roce 2019. Evropská komise zároveň z důvodů ochrany životního prostředí a veřejného zdraví prosazovala Evropský zelený úděl, jehož cílem bylo vytvořit dočasnou ziskovou cestu z investic pro nadměrně akumulovaný kapitál. Tento návrh spolu s velkými státními zásahy v podstatě na jedné straně poskytuje pobídky prostřednictvím financování nových investic v odvětvích energetiky, dopravy, výroby a zemědělství ve spojení s posílením digitalizace ekonomiky a na druhé straně zajišťuje řízené odpisy kapitálu, např. uzavírání lomů na hnědé uhlí, stahování konvenčních vozidel, změnu energetických sítí.

Zátěž je kladena na pracující

Expanzivní fiskální politika a větší státní intervence kladou na lidi opět velkou zátěž, ale tentokrát jinak. Lidé jsou vyzýváni, aby zaplatili nové půjčky a nesli zátěž ztrátových soukromých podniků v případě jejich dočasného nebo částečného znárodnění a naopak, jejich privatizace nebo omezení účasti státu, zatížením veřejného sektoru.

Prosazují politiku levnější pracovní síly z důvodu „ochrany zaměstnanosti“, tím, že mění dohody o práci ze zaměstnání na plný úvazek na částečný úvazek nebo střídání zaměstnání a zkracováním pracovní doby prosazováním jejich další flexibility a snižováním odměn, což přináší zintenzivnění práce a zvýšení míry vykořisťování.

Ve stejné souvislosti se rozšiřuje možnost jednostranného zavedení práce na dálku, což v mnoha případech fakticky odstraňuje rozdíl mezi volným časem a pracovní dobou.

Nová protidělnická opatření, jež prakticky snižují mzdy, dále usnadňují propouštění a drtí práva na sociální zabezpečení, jsou zpočátku zaváděna jako nouzová opatření, ale poté se stávají trvalými. Zavádí se tak politika důchodového pojištění založeného

na příspěvcích a posílení soukromého pilíře v systému sociálního zabezpečení.

Politika přizpůsobení se nové úrovni produktivity bez jakéhokoli zlepšení mezd pracovních sil a zvládnání extrémní chudoby, tj. omezování míry nezaměstnanosti a zabránění rozpadu základní úrovně spotřeby mas, není progresivním návrhem na zajištění „spravedlivého rozdělení bohatství“, jak tvrdí mnozí sociální demokraté. Je nezbytnou podmínkou pro zachování a obnovu kapitalistické ziskovosti.

Zároveň roste počet dlouhodobě nezaměstnaných v odvětvích postižených zelenou transformací, např. uzavírání elektráren na hnědé uhlí, a lidové rodiny nesou zátěž rekvalifikace pracovníků.

Tzv. nový ráj zeleného růstu zahrnuje drahou elektřinu, pružné pracovní vztahy a levnou pracovní sílu, nové zátěže na bedra lidových rodin při nákupu ekologických vozidel a spotřebičů, zelené nepřímé daně a celkový odliv lidí, aby stát mohl podporovat nové zelené investice podnikatelských skupin. Investice tzv. zeleného růstu zároveň vedou ke zhoršování životního prostředí chráněných oblastí a hor v celé zemi tím, že zhoršují místní ekonomiky a život dělnické třídy a lidových sil.

Závěrem lze říci, že se prosazují různé formy zvyšování míry vykořisťování dělnické třídy, aby se vytvořily pobídky a možnosti pro nové a výnosné kapitalistické investice pod záminkou změny klimatu.

Mezinárodní obraz militarismu

Vidíme, že celosvětové vojenské výdaje v roce 2019 byly odhadnuty na 1 917 bilionů USD, což je 2,2 % globálního HDP, s nárůstem o 3,6 % ve srovnání s rokem 2018 a 7,2 % ve srovnání s rokem 2010, a to již třetí rok po sobě, zejména kvůli vojenským výdajům a operacím USA a Číny. Mezinárodní prodej zbraní se v období 2014–2018 zvýšil o 7,8 %, tedy o 20 % ve srovnání s obdobím 2005–2009. V roce 2020 se odhaduje na 1 098 bilionů USD a v roce 2021 na 1 982 bilionů USD (nárůst o 2,6 % ve srovnání s rokem 2019).

Pokud jde o vojenské výdaje, zauímají první místo USA (732 miliard USD), následované Čínou (261 miliard USD), Indií (71,1 miliard USD), Ruskem (65,1 miliard USD), Saúdskou Arábií (61,9 miliard USD), Francií (50,1 miliard USD), Německem (49,3 miliard USD), Velkou Británií (48,7 miliard USD), Japonskem (47,6 miliard USD) a Jižní Koreou (43,9 miliard USD). V roce 2019 činily celkové vojenské výdaje všech 29 členských států NATO 1 035 bilionů USD.

V období 2015–2019 zůstaly USA na prvním místě ve vývozu zbraní s podílem 36 %, následují Rusko, Francie, Německo a Čína.

Jaderné síly pokračují v modernizaci svého jaderného arzenálu a nahrazují staré hlavice. Devět jaderných mocností (USA dluží 5 800 jaderných hlavice, Rusko-6 375, Velká Británie-215, Francie-290, Čína-320, Indie-150, Pákistán-160, Izrael-90 atd.) vlastní celkem 13 400 jaderných zbraní, z nichž 90 % patří USA a Rusku.

USA a Rusko oznamují změny ve své jaderné vojenské doktríně, zatímco obě strany vydávají prohlášení o nových typech superzbraní, jako jsou automatické laserové zbraňové systémy, a nových oblastech využití, jako je vesmír.

Spojené státy mají v úmyslu zahrnout Čínu do dohody o kontrole a zadržování

jaderných zbraní, neboť ji považují za nebezpečného konkurenta, zatímco hlavním tématem jaderného vyzbrojování, o němž se uvažuje, je schopnost „prvního úderu“.

V tomto rámci antagonismů se USA loni v srpnu rozhodly stáhnout své síly z Afghánistánu, aby čelily novým výzvám, které vyplývají z antagonismů s Ruskem a Čínou. Jednaly o vládnutí s tmářským Tálibánem, zatímco si udržovaly kontrolu nad důležitými sektory ekonomiky, aby mohly vyvíjet tlak a prosazovat své vlastní zájmy proti např. zájmům čínských společností. Zatímco obyvatelé Afghánistánu trpí ve zdevastovaném státě a mnoho lidí zemi opouští, USA, EU a další země jednají s Tálibánem, „legitimizují“ jej, aby zaručily své plány v Afghánistánu, jenž má zásadní geostrategickou pozici.

Vojenské základny za hranicemi jsou důležitým nástrojem pro vojenské plánování velmocí. Zdá se, že USA mají více než 700 základen pro různé využití po celém světě. V zahraničí mají základny také Velká Británie, Francie, Rusko, Itálie, Turecko, Čína, Japonsko a Indie.

Důležitým novým prvkem tohoto období, jenž svědčí o intenzitě konkurence a vojenské přípravy, jsou změny v obranných doktrínách řady kapitalistických států (charakteristickými příklady jsou před několika lety Německo a nedávno Japonsko). Zároveň se NATO blíží ke státům, které byly po desetiletí označovány za „neutrální“; charakteristickým příkladem je Švédsko.

Výše uvedené údaje také ukazují, že kapitalistické země místo financování veřejného zdravotnictví, školství a potřeb pracujících dávají v rámci konkurence biliony na vojenské výdaje v zájmu svých monopolů.

Mezinárodní a oblastní svazky, organizace a smlouvy

Vztahy vzájemně nerovnoměrné závislosti, jimiž se řídí vztahy všech kapitalistických států, se také formují prostřednictvím řady mezinárodních a regionálních svazů, organizací a dohod, jež také nepřímo odrážejí korelaci moci, zatímco se často stávají konkurenčním polem. V posledních 30 letech se kromě nejznámějších organizací (např. OSN, NATO, EU, OBSE, WTO, G7, G20), z nichž většinu vedou USA, objevily nové, jako je BRICS (Brazílie, Rusko, Indie, Čína, Jižní Afrika), Šanghajská organizace pro spolupráci vedená Čínou a Organizace Smlouvy o kolektivní bezpečnosti a Euroasijská hospodářská unie vedená Ruskem.

Většina mezinárodních mezistátních organizací se stala zástěrkou pro prosazování zájmů USA, NATO a dalších imperialistických mocností. Uvnitř těchto organizací dochází mezi mocnými imperialistickými mocnostmi ke konfrontacím a dočasným kompromisům. Nelze-li dosáhnout kompromisů, následují dohody, hrozby a dokonce odstoupení od různých dohod.

Trend změn ve vzájemném vztahu sil, odstoupení USA od řady dohod, jejichž cílem je přeskupení imperialistických aliancí v jejich prospěch, jakož i snaha přesunout základní cíle USA do asijské oblasti proti Číně, je řadou sil mylně interpretován jako „stažení USA“ a „mocenské vakuum“ ve světě. Realita je zjevně jiná.

USA se snaží sladit síť mezinárodních organizací a dohod, které vždy odrážejí nerovnoměrnou vzájemnou závislost kapitalistických států, se svými vlastními zájmy. Vedení USA se proto domnívá, že současné složení Skupiny sedmi nejmocnějších

kapitalistických zemí (USA, Japonsko, Kanada, Francie, Velká Británie, Itálie a Německo) je zastaralé a že by ve snaze vytvořit novou protičínskou alianci měly být přizvány Austrálie, Jižní Korea a Indie. Zvláštní důraz je kladen na indo-pacifickou oblast a na snahu propojit Indii s plány USA, a to v prostředí zostřování čínsko-indických vztahů.

1. září: Mezinárodní odborový akční den za mír

1. září 1939 nacistické Německo vpadlo do Polska a zahájilo tak II. světovou válku, ničivou pro národy a pro světový mír.

Nyní se boj odborů za mír, přátelství a mezinárodní spolupráci mezi národy stává důležitou prioritou. Tento boj potřebuje trvání a stabilitu. Odbory musí být v první linii a nárokovat si snížení přemrštěných vojenských výdajů a dávat tyto prostředky na sociální výdaje. Musí požadovat rozpuštění agresivních vojenských koalic jako NATO a výhradní využití jaderné energie pouze pro pacifické účely.

Pro všechny výše uvedené cíle Sekretariát SOF musí každý rok plánovat a organizovat činnost ve všech koutech planety. Proto navrhujeme, aby bylo 1. září vyhlášeno a potvrzeno naším sjezdem jako Mezinárodní den akce odborů za mír.

Mezinárodní organizace

Povaha a činnost mezinárodních organizací

Hlavním faktorem, jenž určuje charakter, limity a omezení mezinárodních organizací, je korelace sil, jež určuje členství a cíle mezinárodních organizací. Rozhodnutí a činnost mezinárodních organizací odráží soubor společensky-ekonomických rozporů s tím hlavním, jímž je základní odpor mezi dělnickou třídou a buržoazií, ale také mnoho dalších hlavních a sekundárních rozporů, jako jsou rozpory mezi vyspělými a rozvojovými zeměmi, mocnými imperialistickými vykořisťujícími státy a méně mocnými vykořisťovanými státy atd. Negativní dopady kontrarevolučních převratů v 90. letech ovlivnily mezinárodní korelaci sil proti dělnické třídě a vychýlily misky vah ve prospěch představitelů kapitálu a imperialistických zemí v rámci mezinárodních organizací.

Hlavními problémy ve fungování mezinárodních organizací jsou v důsledku výše uvedených charakteristik jejich byrokratické fungování a nedostatek účinných mechanismů k prosazování/zajištění ratifikace a provádění rozhodnutí, a to i těch rozhodnutí, která jsou považována za závazná a povinná pro jejich členy. Nedostatek demokratického fungování vytváří diskriminaci a omezení zastoupení pracujících a lidu. Navíc i v případě, že jsou přijímána stanoviska ve prospěch lidových zájmů, existují mezery a spousta způsobů, jak se jim vyhnout. V každém případě nedostatek účinných mechanismů k prosazování rozhodnutí činí rozhodnutí mezinárodních organizací méně důležitými.

Nápadným příkladem nedostatku demokracie v mezinárodních organizacích je jak složení tripartitních orgánů ILO (Mezinárodní organizace práce), tak do očí bijící nedostatečné zastoupení pracujících. Například řídicí orgán, který je tripartitním

výkonným orgánem ILO, se skládá z 56 titulárních členů: 28 zástupců vlády, 14 zástupců pracujících a 14 zástupců zaměstnavatelů (titulární členové: 28 vládních, 14 zaměstnavatelských, 14 dělnických). Má také 66 zástupců (28 v., 19 z., 19 d.). To znamená, že pracující a lidové vrstvy, které tvoří drtivou většinu společnosti, mají stejné zastoupení jako zaměstnavatelé, kteří podle vlastních údajů ILO a Světové banky představují pouze 2,7 % zaměstnanosti na celém světě (Zaměstnavatelé celkem [procenta z celkové zaměstnanosti]: databáze ILOSTAT, databanka WB [Světové banky], 29. ledna 2021). Zároveň vlády (v drtivé většině buržoazní vlády imperialistických států) drží 50 % titulárních členů řídicího orgánu. Podobná situace je i v ostatních orgánech ILO.

Nedostatečné zastoupení zájmů zaměstnanců se však neomezuje pouze na nereprezentativní složení ILO, ale vztahuje se i na jasné falšování i tohoto neúměrného zastoupení zaměstnanců. To je patrné ze skutečnosti, že zástupci zaměstnanců každé země, kteří se budou podílet na každém orgánu ILO, musí být schváleni svými vládami, což je jasný mechanismus porušování práva zaměstnanců svobodně a bez zásahů rozhodovat o tom, jak budou zastoupeni.

Dalším vynikajícím příkladem nedemokratického fungování a falšování zastoupení zaměstnanců je zároveň monopolizace ILO žlutými odborovými organizacemi. Okamžitě musí skončit nehorázná, nepřijatelná a nedemokratická diskriminace SOF. SOF požaduje, aby byl změněn volební systém v řídicím orgánu ILO tak, aby poskytoval poměrné zastoupení pro všechny trendy v mezinárodním odborovém hnutí. Požaduje také, aby současné fungování ILO bylo nahrazeno skutečně demokratickým fungováním a transparentností v jejích mezinárodních a regionálních kancelářích, bez diskriminace. Formální odpověď generálního ředitele, že „se konají volby“, je naprosto neuspokojivá, neboť všichni víme, jak tyto volby probíhají.

Avšak i za takových okolností, a to i za nehorázně nedemokratického a nepřiměřeného složení struktury a fungování mezinárodních organizací, které je šité na míru zaměstnavatelům a buržoazním vládám, je poslední a nejpodstatnější „záchrannou sítí“ pro kapitál neexistence donucovacího mechanismu. To znamená, že i když tlak dělnického hnutí a boj národů nutí mezinárodní organizace, aby se udržovaly viditelné a přijímaly úmluvy a rozhodnutí, jež jsou z hlediska formulace ve prospěch lidových vrstev, neexistuje účinný způsob, jak prosadit jejich ratifikaci nebo provedení. Ať už se jedná o úmluvy přijaté v předchozích desetiletích s příznivější korelací sil pro dělnickou třídu, jako je ILO C087 - Freedom of Association and Protection of the Right to Organize Convention (Úmluva o svobodě sdružování a ochraně práva se organizovat) přijatá v roce 1948 s rozhodující úlohou a přispěním SOF, nebo se jedná o rezoluce Valného shromáždění OSN ve prospěch národů, jejich provedení závisí na míře jejich ztotožnění se zájmy kapitálu a imperialistických států - svazů (USA, EU, NATO). Například navzdory desítkám rezolucí OSN o ukončení okupace a imperialistických intervencí v různých zemích (Palestina, Kuba, Kypr) se nic nemění. Naopak, rezoluce spojené s imperialistickými plány, včetně vojenských intervencí, jsou realizovány hned druhý den ráno. Názorným příkladem je rezoluce OSN ve vztahu k Libyi.

S ohledem na výše uvedené si mezinárodní třídně orientované odborové hnutí nedělá iluze a bojuje proti vytváření nereálných očekávání ohledně účinnosti zásahů

mezinárodních organizací ohledně reálných životních a pracovních podmínek pracovních a lidových vrstev. Zároveň však nepodceňuje ani nezhodnocuje relativní autonomii a omezenou, ale reálnou možnost zásahu a využití mezinárodních organizací na obranu potřeb a zájmů pracujících.

Všeobecná charakteristika:

Mezinárodní organizace jsou organizace nadnárodního dosahu, činnosti nebo účasti, založené a fungující podle mezinárodního práva. Mají mezinárodní právní charakter. Dělí se zejména na:

- A)** Mezinárodní nevládní organizace (INGOs), tj. nevládní organizace fungující mezinárodně, například Červený kříž, Červený půlměsíc atd.
- B)** Mezivládní organizace (IGOs), složené hlavně z členských států nebo dalších mezinárodních organizací a subjektů.

Obvykle se termínem „mezinárodní organizace“ označují mezivládní organizace (IGOs). Světová odborová federace má od svého založení v roce 1945 stálé zastoupení ve čtyřech mezinárodních organizacích: OSN (UN), Mezinárodní organizaci práce (ILO), Organizaci pro výživu a zemědělství (FAO) a Organizaci OSN pro výchovu, vědu a kulturu (UNESCO). Jak ILO a FAO, založené v roce 1919, tak UNESCO založená v roce 1945 jsou pod záštitou OSN a dnes jsou třemi specializovanými agenturami OSN, tj. jsou autonomními mezinárodními organizacemi spolupracujícími s OSN. OSN byla založena také v roce 1945.

Rozvoj, konsolidace a šíření správné analýzy povahy, účelů, omezení a kapacit mezinárodních organizací – obecně i specificky pro čtyři organizace, na kterých se podílí SOF – jsou důležitým faktorem optimální taktiky zasahování a využití těchto organizací pro podporu a realizaci cílů a pozic SOF ve prospěch dělnické třídy.

4 mezinárodní organizace, v nichž je zapojena SOF:

Organizace spojených národů (OSN; UN):

Rok založení: 1945 (24. října)

Podrobnosti založení: Nástupce Ligy národů po druhé světové válce.

Ústředí: New York City, USA.

Členství: 195 členských států a 2 (dva) pozorovatelské.

Oznámený účel: spolupráce v mezinárodním právu, bezpečnosti, hospodářském rozvoji a politické rovnosti a zabránění dalšímu konfliktu, jako byla druhá světová válka.

Struktura OSN: Valné shromáždění, Rada bezpečnosti, Sekretariát, Mezinárodní soudní dvůr, Ekonomická a sociální rada, Specializované agentury

Statut SOF: Světová odborová federace si udržuje všeobecný poradní statut v Ekonomické a sociální radě (ECOSOC) OSN od roku 1946

ILO:

Rok založení: 1919 (29. října)

Oznámený účel: ILO se zaměřuje na prosazování práva na práci, podporu možnosti důstojného zaměstnání, posilování společenské ochrany a posilování dialogu o pracovních otázkách.

Ústředí: Ženeva, Švýcarsko

Členství: 187 členských států

Organizace pro výživu a zemědělství (Food and Agriculture Organization; FAO)

Rok založení: 1945 (16. října).

Vyhlášený účel: Cílem FAO je dosáhnout potravinové jistoty pro všechny a zajistit, aby lidé měli pravidelný přístup k potravinám, dostatečně kvalitním k vedení aktivního, zdravého života.

Ústředí: Řím, Itálie.

Členství: 194 členských států.

Organizace OSN pro vzdělání, vědu a kulturu (UNESCO)

Rok založení: 1946 (4. listopadu).

Vyhlášený účel: Přispění k míru a bezpečnosti prosazováním mezinárodní spolupráce pomocí vzdělávacích, vědeckých a kulturních reforem za účelem zvýšení všeobecného respektování spravedlnosti, právního řádu a lidských práv spolu se základní svobodou, vyhlášenou v Chartě OSN.

ÚSTŘEDÍ: Paříž, Francie.

SOF v mezinárodních organizacích:

Postoj SOF, jak je definován akční platformou přijatou na 17. sjezdu, naznačuje, že stálí zástupci SOF v rámci mezinárodních organizací musí adekvátně plnit svou roli, prosazovat postoje mezinárodního třídně orientovaného odborového hnutí, navrhnout akce a iniciativy, které SOF musí podniknout pro zlepšení životních podmínek pracujících a fungování odborových organizací na mezinárodní úrovni.

Aniž by SOF podkopávala nebo zanedbávala svou rozhodnou práci spočívající v ideologickém a organizačním přeskupování mezinárodního odborového hnutí, snaží se o to, aby byl v mezinárodních organizacích slyšet třídně orientovaný hlas a zájmy pracujících; odhaluje jejich úlohu, odstraňuje iluze, zajišťuje přijetí maximálních možných postojů pro pracující. Je důležité, aby rozhodnutí a úmluvy (např. 189 úmluv a doporučení ILO) byly využívány dělnickou třídou a odborovými svazy s cílem vyvinout tlak na vlády a zaměstnavatele v případech jejich porušování. Zároveň by měly být využity příklady odchylek a porušování dohod. Tyto příklady pracovníkům ukazují, že jak jejich vyjednávací síla (např. v kolektivním vyjednávání), tak realizace jakékoli dohody dosažené dělnickým hnutím závisí především na připravenosti, síle, dynamice a směřování každodenního třídního boje.

Coby SOF požadujeme transparentnost a změny ve způsobu volby řídicího orgánu. Obě mezinárodní odborové organizace musí být zastoupeny úměrně a na základě síly a podpory, kterou mají. To je demokracie založená na základních principech ILO a OSN. Požadujeme objektivitu a spravedlnost na všech úrovních a ve všech oblastech ILO a odsuzujeme monopolizaci ILO ze strany ITUC.

Na základě svých základů a fungování má být ILO povinna přistupovat ke všem odborům stejně a demokraticky, bez ohledu na politické, ideologické, náboženské a rasové rozdíly.

Kde je rovné zacházení s třídně orientovanou analýzou a revoluční ideologií v postojích, strukturách, seminářích a orgánech ILO? Mezinárodní organizace prosazují „de-ideologizaci“ a „politickou neutralitu“, zatímco ve skutečnosti upevňují ideologickou hegemonii kapitálu a reformismu.

Požadujeme okamžité uskutečnění všech úmluv a rezolucí ILO na obranu odborových svobod, práva sdružovat se, stávkovat a kolektivního vyjednávání; zajištění důstojných pracovních a životních podmínek, zdraví a bezpečnosti na všech pracovištích; zrušení diskriminace v práci a platu, zrušení nucené a dětské práce.

Požadujeme okamžité dodržování Charty Organizace spojených národů a rezolucí o rovnosti národů, ukončení cizího vměšování do vnitřních záležitostí jiných zemí. Požadujeme ukončení sankcí, blokad a okupace států a území.

Bojujeme za praktické naplňování cílů a postojů FAO, UNESCO a OSN za plnou potravinovou a energetickou soběstačnost, všeobecný přístup k základním veřejným službám, konec genderové, rasové a etnické diskriminace a ochranu práv původních obyvatel, uprchlíků a migrantů. Požadujeme ochranu lidských práv a právo na vodu, půdu, vzduch, rybolov a veškeré základní zboží.

Pandemie

Její dopady na dělnickou třídu a odborové hnutí:

Pracující v celém kapitalistickém světě byli ponecháni bez ochrany před pandemií a jejími důsledky systémem, který ani nechce, ani nemůže poskytnout nezbytné prostředky pro důstojný život, pro zdraví a vzdělání, pro právo na práci a pro práci s právy. Nová hospodářská krize, jež byla předvídána před pandemií a jí urychlována, znamenala nový útok na výtěžky pracujících. Útok na osmihodinový pracovní den, další deregulace pracovních vztahů, institucionalizace pružné práce, revize a zrušení pracovního práva, snaha obejít posvátné právo na stávkou, zrušení nedělního volna, nehorázné porušování i těch nejzákladnějších odborových a demokratických svobod jsou prováděny pod záminkou pandemie po celém světě.

Podle ILO se odhaduje, že ztráta pracovní doby v roce 2020 dosáhne 8,8 % z celkové pracovní doby a odpovídá 255 milionům pracovních míst na plný úvazek. Ze ztracené pracovní doby je polovina způsobena vysídlením dalších 114 milionů pracovníků z pracovního procesu ve srovnání s rokem 2019 a zbývající polovina je způsobena zkrácením pracovní doby těch, kteří si práci udrželi.

Ztráty byly obzvláště vysoké v Latinské Americe a Karibiku, jižní Evropě a jižní Asii. Ztráta pracovních hodin v roce 2020 byla přibližně čtyřnásobná oproti ztrátě během krize v roce 2009. V roce 2021 bylo ztraceno 75 milionů pracovních míst a jejich ztráta v roce 2022 je odhadována na 52 milionů.

Snížení celkové pracovní doby má obrovský dopad na příjmy zaměstnanců. Pokud se vyloučí vládní dotace, celkové příjmy zaměstnanců se snížily o 3,7 bilionu dolarů neboli o 8,3 % oproti stavu, v němž by se nacházeli bez pandemie. Tato nová snížení příjmů zaměstnanců jsou doplňkem k obrovským ztrátám z předchozí hospodářské krize, z nichž se během nedávného období slabého hospodářského růstu nezotavili.

Celosvětová míra nezaměstnanosti se odhaduje na 5,9 % v roce 2022, přičemž celosvětově je nezaměstnaných zhruba 207 milionů, což je číslo, které bude i nadále vyšší než 187 milionů nezaměstnaných v roce 2019 před pandemií.

Ve srovnání s rokem 2019 je nyní o 108 milionů více pracovníků a jejich rodin v extrémní chudobě.

Tato krize, stejně jako ta předchozí, potvrdila, že nejzranitelnější skupiny dělnické třídy jsou důsledky krize postiženy vážněji:

- Neoficiální pracovníci měli třikrát vyšší pravděpodobnost ztráty zaměstnání než oficiální pracovníci a 1,6krát vyšší pravděpodobnost než osoby samostatně výdělečně činné, a zároveň měli mnohem vyšší pravděpodobnost, že budou vyloučeni z vládního balíčku finanční podpory. Miliardy neoficiálních pracovníků se tedy ocitly bez příjmu a nedostatečná sociální jistota jim ještě více ztížila přístup ke zdravotnickým službám.
- Zaměstnanost žen poklesla více než zaměstnanost mužů. Zároveň bylo z pracovních sil vyškrtáno také 9 z 10 žen, které přišly o práci (tj. nejsou ani zahrnuty mezi nezaměstnané), což se projeví větším počtem hodin bez práce.

- Mladí lidé jsou také silně postiženi z hlediska pracovněprávních vztahů a nucené vyloučení milionů mladých lidí ze vzdělávacího procesu je kritickým problémem. Do roku 2020 přibližně 70 % zemí (s dostupnými údaji) zaznamená nárůst počtu mladých lidí, kteří nepracují, ani se neúčastní vzdělávání nebo programu vzdělávání/odborné přípravy. Celosvětová zaměstnanost mladých lidí v roce 2020 klesla o 8,7 % ve srovnání s 3,7 % u dospělých, zatímco k nejvýraznějšímu poklesu došlo v zemích se středními příjmy.
- S vypuknutím pandemie mnoho migrantů okamžitě ztratilo práci a příjem a zůstalo uvězněno v zemích svého bydliště, aniž by se kvůli výlukám mohli vrátit do zemí svého původu.

Pokud jde o vakcíny COVID-19, 63 % světové populace dostalo alespoň jednu dávku.

V nízkopříjmových zemích dostalo alespoň jednu dávku pouhých 12,9 % lidí. Typický je příklad Indie, největší země vyrábějící vakcíny pro mezinárodní lékové monopoly, kde bylo dosud očkováno pouze 56 % populace. Požadavek SOF na bezplatné, bezpečné vakcíny pro všechny, bez monopolních patentů, jakož i na léky a vakcíny, které jsou společenským zbožím, a nikoli komoditami, zůstává i dva roky po vypuknutí pandemie naléhavý a aktuální.

Pokud jde o vzdělávání, podle údajů UNICEF z března 2021 byly kvůli uzavírkám zcela uzavřeny školy pro více než 168 milionů dětí na celém světě na téměř celý rok. Jak upozorňovala FISE (odborný tým pro sport a vzdělání) od samého počátku, děti z chudých rodin neměly přístup k dálkovému vzdělávání kvůli nedostatečnému připojení k internetu, tabletům atd., což vedlo k tomu, že chyběl celý rok vzdělávání a mnoho dětí bylo nuceno školu opustit. Nejméně jeden ze tří studentů nebo 463 milionů dětí na celém světě nemělo přístup k dálkovému vzdělávání, když jejich školy byly podle oficiálních odhadů uzavřeny, přičemž skutečný počet byl mnohem vyšší.

Podle UNESCO má zavírání škol, bez ohledu na dobu jeho trvání, dramatické důsledky, zejména pro země se středními a nízkými příjmy. V této kategorii může procento dětí postižených špatným učením, které před pandemií činilo 53 %, dosáhnout 70 %. V některých oblastech Brazílie, Pákistánu, venkovské Indie, Jižní Afriky a dokonce i Mexika jsou mimo jiné zaznamenány významné ztráty ve studiu matematiky a čtení. Výhledově do roku 2030 „se nepředpokládá, že by se v nějaké oblasti světa podařilo zajistit středoškolské vzdělání pro všechny děti“; „učitelé odhadují, že pouze jedna třetina studentů bude mít základní dovednosti v matematice“ a „33 % žáků nebude do konce základní školy schopno přečíst větu“.

Pandemie po celém světě zároveň vyvolala novou vlnu útoků na výdobytky pracovních sil a odborářské svobody. Podle průzkumu ILO bylo porušování mezinárodních pracovních norem, pracovního práva a svobod odborů hlášeno na všech kontinentech světa. Nejvíce případů porušování bylo zaznamenáno v zemích arabského světa (67 % zemí), následovaných asijsko-tichomořskou oblastí (35 % zemí), Evropou a střední Asíí (29 % zemí), Afrikou (21 % zemí), Amerikou (20 % zemí).

Porušování se krom jiného týká:

- Porušování mezinárodních pracovních norem
- Nedodržování pracovních zákonů ohledně propouštění, pracovních hodin a

vypláčení mezd.

- Neschopnosti plnit zdravotní a bezpečnostní požadavky na pracovišti.

Zároveň bylo pod záminkou pandemie v mnoha zemích rozhodnuto o konkrétních omezeních s cílem dále bránit odborovým akcím. Byly násilně potlačeny stávky a demonstrace, odboráři byli a nadále jsou stíháni na základě falešných obvinění a dokonce jsou zneužívána soudní rozhodnutí k zákazu odborových schůzí a činnosti.

VÝZNAMNÉ BOJE POSLEDNÍ DOBY

Byli jsme při tom!

Od 17. sjezdu SOF v jihoafrickém Durbanu v říjnu 2016 uplynulo něco málo přes pět let. Během této doby bylo zorganizováno mnoho důležitých bojů dělníků a militantních odborů po celém světě. Všechny z nich, bez ohledu na to, zda byly velké nebo malé, vítězné nebo bez okamžitého pozitivního výsledku, jsou pro dělníky důležité, protože zdůrazňují jejich problémy a požadavky, nutí je uvědomit si svou sílu, pomáhají jim získávat zkušenosti a následně jim pomáhají zlepšovat se v každodenních bojích.

Jsou-li tyto boje třídně orientované, přinášejí výsledky, jež, i když nejsou okamžitě viditelné, vytvářejí kontext pro pokračování činnosti. Třídně orientované boje jsou ty, v nichž jsou požadavky formulovány na základě současných potřeb pracujících a lidu. Jsou to ty, jejichž prostřednictvím si pracující uvědomují, že musí bojovat za zájmy své vlastní třídy, a neočekávají, že jejich problémy vyřeší zástupci buržoazie a hlavního města.

Následuje výčet některých důležitých bojů, které se odehrály po celém světě, v nichž členské organizace a přátelé SOF hráli důležitou roli. Prosíme o pochopení pro případná opomenutí nebo chyby, kterými se budeme moci na sjezdu zabývat:

Únor 2022, ŠPANĚLSKO

Třídně orientované odborové hnutí a pracující bojují proti pracovním reformám demonstracemi v Madridu i v dalších částech Španělského státu. Zároveň organizují mobilizace organizace penzistů na obranu penzí.

Leden 2022, KAZACHSTÁN

V Kazachstánu propukají rozsáhlé stávky a všeobecná povstání po zvýšení cen zemního plynu, jež vede k růstu cen všech základních potřeb. Demonstrace se setkávají s násilnými represemi, které vedou k úmrtí desítek demonstrantů a tisíců zatčených, když zasahuje Organizace smlouvy o kolektivní bezpečnosti (CSTO), aby protesty zastavila.

Prosinec 2021, TURECKO

Pracující v Turecku pořádali masové shromáždění, kde požadovali vyšší mzdy a protestovali proti vysokým cenám, zasahujícím dělnickou třídu a lidové vrstvy v zemi.

Říjen 2021, SPOJENÉ STÁTY

Po celých Spojených státech sílí boje pracujících, v mnoha průmyslových odvětvích dochází ke stávkám. Mezi nimi 12 000 tesařů, 10 000 zaměstnanců firmy John Deere, výrobce zemědělských a těžkých strojů, 31 000 zdravotníků firmy Kaiser Permanente, 60 000 zaměstnanců hollywoodské televize, divadel a filmů, 1 100 alabamských horníků a 1 400 zaměstnanců Kelloggovy továrny na obiloviny, kteří požadují lepší mzdy a pracovní podmínky. Tyto boje se odehrávají v kontextu „pandemické ekonomiky“, kdy jen v srpnu 2021 odešlo ze zaměstnání 4,3 milionu pracovníků, což zesílilo to, co média nazývají „nedostatkem pracovních sil“. Mezitím prudce rostou zisky firem a vlastníků. Zisky firmy John Deere se v posledních letech zvýšily o 61 % a plat jejího generálního ředitele se během pandemie zvýšil o 160 %.

KYPR

Během těchto pěti let na Kypru PEO v koordinaci s turecko-kyperskými odbory - členy SOF zintenzivnila svůj boj za spravedlivé a životaschopné řešení kyperského problému. SOF s nimi vždy byla a vždy bude solidární.

Říjen 2021, ITÁLIE

Pod heslem: „Pryč s Draghiho vládou! Žádnou dohodu, žádný sociální smír!“ se na více než třiceti náměstích po celé Itálii schází 100 000 dělníků, přičemž celková účast na stávce přesahuje milion pracujících, a to i přes teror šířený sdělovacími prostředky kolem možnosti proniknutí násilnických provokatérů do demonstrací.

Červenec 2021, KUBA

Kubánský lid organizuje rozsáhlá shromáždění na podporu revoluce v Havaně i v dalších městech. Kubánci vyjadřují odhodlání anulovat Spojenými státy podporované a podněcované imperialistické destabilizační plány.

Červenec 2021, SRÍ LANKA

200 000 učitelů na Srí Lance vstoupilo do stávky a požadavkem na zvýšení platů a zrušení zákona, jenž rozleptává veřejné vzdělávání.

Červen 2021, ŘECKO

Třídně orientované síly v Řecku zorganizovaly stávky proti zákonu, jenž ruší osmihodinovou pracovní dobu a napadá odborářská práva, mezi nimiž i stávající právo na stávku.

Duben 2021, KOLUMBIE

Dělníci, mládež a kolumbijský lid organizují masivní mobilizace proti daňové reformě prosazované vládou Ivána Duqueho, odsuzují také zabíjení radikálů tajnými státními organizacemi, rozšířenou korupci a manipulativní řízení pandemie. Desítky demonstrantů jsou zabity, tisíce jsou zraněny a zatčeny. SOF a její členské organizace po celém světě odsuzují represe a zabíjení a trvají na tom, aby byly přijaty spravedlivé požadavky kolumbijského lidu. Pod tlakem reakcí byla daňová reforma dočasně odložena.

Leden 2021, INDIE

Indičtí zemědělci a dělníci vstupují do nové stávky proti zemědělské reformě

zavedené Modiho vládou, jež má za cíl liberalizaci zemědělského trhu. Více než 50 dní statisíce zemědělců a pomocných dělníků, organizovaných a podporovaných odborovými svazy, obléhá Dillí, aby byly zrušeny tři zákony, jež ožebračují zemědělce a podporují intenzivní (zemědělskou) monokulturu.

2. prosince 2020, INDIE

250 000 000 (!) dělníků, rolníků a zaměstnanců ze všech odvětví vstupuje do stávk v Indii, aby odsoudili vládní protidělnickou politiku.

Listopad 2020, THAJSKO

Tisíce demonstrantů v Thajsku vystoupily s požadavkem demokratických a odborářských svobod a žádaly konec autoritářské vlády ve své zemi.

Říjen 2020, ŘECKO

Proces se zločineckou neonacistickou organizací Golden Dawn (Zlatý úsvit) v Řecku končí odsouzením jejích členů za vraždu a smrtící útoky proti odborovým radikálům a přistěhovalcům. Aténští dělníci masovou demonstrací toto rozhodnutí vítají.

Srpen 2020, ZIMBABWE

Pracující v Zimbabwe povstali za základní společenská a ekonomická práva. Požadovali důstojnou životní úroveň, zvýšení mezd a přístup ke zdravotnictví, vzdělání a práci.

Srpen 2020, JIŽNÍ AFRIKA

Jihoafrický NEHAWU vstoupil do stávk za zlepšení pracovních podmínek a s požadavkem adekvátních ochranných opatření vůči zdravotníkům v první linii během pandemie.

Červen-červenec 2020, SPOJENÉ STÁTY

V USA se organizují velké mobilizace proti rasistickému násilí a policejním vraždám po atentátu na George Floyda, požadující ukončení rasismu a rasové diskriminace, jež sužují Spojené státy. Zároveň demonstranti požadují lepší systém veřejného zdravotnictví uprostřed desítek tisíc úmrtí v důsledku pandemie.

1. máj 2020

Uprostřed pandemie, s omezením pohybu a shromažďování ve většině zemí Evropy a dalších kontinentů, je po celém světě organizováno několik stávek, masových shromáždění a dalších akcí třídně orientovanými odbory na oslavu Svátku práce.

22. března 2020, KUBA

Do Itálie dorazilo 52 kubánských lékařů a zdravotníků Mezinárodní zdravotnické brigády Henryho Reevea, aby tu ošetřovali pacienty.

Březen 2020, ITÁLIE

Italská USB uspořádala generální stávku proti tragickým nedostatkům v sektoru veřejného zdravotnictví, jež vyústily v úmrtí milionů pracujících kvůli pandemii.

Leden 2020, INDONÉSIE

V Indonésii proběhly rozsáhlé demonstrace proti souboru pracovních zákonů, jež

vnucují přizpůsobivé (pružné) formy práce a nízké mzdy, což představuje útok na dělnická pracovní práva a svobody.

Leden 2020, FRANCE

Masivní demonstrace zorganizovaná v Marseille jako součást generální stávky ve Francii. Je to největší demonstrace od počátku mobilizací z 5. prosince proti plánu na penzijní reformu.

Prosinec 2019, FRANCIE Rozsáhlá stávka pod CGT France.

31. listopadu 2019, PALESTINA

Mezinárodní delegace SOF přilétá do Palestiny, aby tu vyjádřila solidaritu v kontextu Mezinárodního dne solidarity s palestinským bojem.

Listopad 2019, MEXIKO

Masové mobilizace organizované třídě orientovanými zemědělskými organizacemi proti protilidovému návrhu rozpočtu.

Listopad 2019, ÍRÁN

Íránští pracující pořádají demonstrace proti privatizaci strategicky důležitých sektorů a zároveň požadují zvýšení mezd.

Listopad 2019, BOLÍVIE

COB (Dělnické ústředí), bolivijské pracující a lid odrážejí pokus o převrat proti prezidentu Evo Moralesovi.

Říjen 2019, EKVÁDOR

V Ekvádoru reagují pracující a lid na protilidový soubor opatření vlády Lenína Moreny, jež se snaží zlomit lidový odpor.

Říjen 2019, CHILE

Rozsáhlé lidové mobilizace a stávky propukají v Chile, kde dělníci a radikální odbory požadují uspokojení svých současných potřeb a bojují za svá práva ve školství a zdravotnictví, proti represím buržoazní vlády Sebastiána Piñery.

Říjen 2019, LIBANON

V Libanonu se organizují masové lidové protesty odsuzující chudobu, nezaměstnanost, nedostatek základních služeb, jako je elektřina a voda, a celkovou dramatickou situaci, v níž se nacházejí pracovníci a Libanonci, která se dále zhoršila po velkém výbuchu v srpnu 2020 v bejrútském přístavu.

Říjen 2019, FRANCIE

Zpráva SOF Evropskému parlamentu proti plánům na uzavření hnědouhelné elektrárny Central de Gardon ve Francii. Dělníci protestovali a téměř rok stávkovali ve snaze zmařit plány proti práci na uzavření továrny a ochranu pracovních míst stovek dělníků a jejich rodin.

8. září 2019, SÝRIE

Zahájeno 3. fórum mezinárodní solidarity se syrskými pracujícími a lidem v Damašku,

pořádané syrskou centrálou GFTU ve spolupráci s SOF a IKATOU.

Srpen 2019, KOSTARIKA

Stávka pracovníků sociálního zabezpečení na obranu adekvátního financování a na protest proti privatizaci zdravotnických služeb.

Červenec 2019, EKVÁDOR

Ve dnech 16. a 17. července FEI (Konfederace domorodých rolníků a organizací Ekvádoru) a další organizace a sociální hnutí protestují proti neoliberalnímu ekonomickému modelu, který vláda zavedla proti lidu a který způsobuje nárůst nezaměstnanosti a chudoby v Ekvádoru. Protestující požadují mimo jiné přístup k půdě a výrobě a odpovídající množství potravin pro lid.

7. června 2019, MONAKO

Pracující v Monaku demonstrují za zvýšení mezd natolik, aby pokryly jejich základní potřeby, a zároveň žádali zlepšení sociální ochrany.

Leden 2019, VENEZUELA

SOF, její členové a pracující ve Venezuele i ve světě odmítají pokus o převrat proti legálně zvolené vládě země, organizovaný vládou USA, NATO a Evropskou unií a provedený zástupci monopolů uvnitř Venezuely.

Leden 2019, BANGLADÉŠ

Pracovníci textilních a oděvních provozů zorganizovali v Bangladéši stávku proti barbarskému vykořisťování průmyslovými monopoly, jež vedlo k četným smrtelným pracovním úrazům.

Prosinec 2018, FRANCIE

Pracující bojují proti antidělnické politice EU a Mezinárodního měnového fondu.

Listopad 2018, ITÁLIE

Vystoupení SOF a italské USB v Evropském parlamentu k situaci dělníků-migrantů ve městě Foggia na jihu Itálie, s výzvou k okamžitému zlepšení jejich pracovních a životních podmínek.

Listopad 2018, MEXIKO

Masivní mobilizace ve městě Mexiko, kde přes 150 000 zemědělců, členů *Frente Authentic del Campo* (FAC) ze svazů CIOAC, CODUC, MST a UNTA oslavilo 107.výročí projektu Ayiala.

Září 2018, RUSKO

Pracující vystupují proti zvýšení věku odchodu do důchodu.

27. září 2018, KOSTARIKA

Pracující a lid v Kostarice po sedmnáctidenní stávce pokračují v boji proti represivnímu rozpočtovému plánu, na jehož zavedení vláda trvá. Hlavní ulice v San José zakoušejí největší demonstraci v dějinách země. Navzdory vládnímu vojenskému zásahu se demonstrace zúčastnil milion lidí.

Srpen 2018, PARAGUAY

Masová demonstrace proti reformě penzijního systému proběhla v Paraguayi, kde masovou mobilizaci paraguayských pracujících a lidu provázejí vlajky SOF.

Srpen 2018, PARAGUAY

Paraguay rozhoduje o propuštění militantních zemědělců, kteří byli uvězněni po dobu 6 let, protože bojovali za svou půdu a proti okupaci velkých statků a pozemků uzurpátorskými oligarchy. Rubén Villalba, vůdce rolníků, však zůstává uvězněn z jiného důvodu, rovněž spojeného s bojem za půdu farmářů, a proto boj za jeho propuštění a za propuštění všech politických vězňů v Paraguayi pokračuje.

Srpen 2018, TRINIDAD A TOBAGO

Dělníci z ropných polí vedou velký boj proti vládním plánům na prodej majetku Trinidad a Tobago Oil Company a proti propouštění tisíců pracovníků.

Srpen 2018, PALESTINA

Mladá palestinská bojovnice Ahed Tamimi posílá děkovný vzkaz SOF za mezinárodní solidární kampaň ve více než 85 zemích na pěti kontinentech, za propuštění sebe a své matky z izraelských věznic a za obranu palestinského lidu v jeho boji za nezávislou zemi s východním Jeruzalémem jako hlavním městem.

Červenec 2018, FILIPÍNY

Pracující a studenti organizují protimperialistické demonstrace, na nichž odsuzují společná americko-filipínská vojenská cvičení a takzvané „obrané“ smlouvy.

Červenec 2018, BANGLADÉŠ

Učitelé a zaměstnanci soukromých vzdělávacích institucí v Bangladéši bojují za začlenění do vládního systému měsíčních platebních příkazů (MPO). Učitelé a pracovníci soukromých škol protestují od 10. června 2018 a od začátku července drží hladovku před Národním tiskovým klubem v Dháce, dokud nebudou jejich požadavky splněny. Téměř 80 000 učitelů na 5 000 nevládních školách je nyní mimo působnost systému MPO, ačkoliv loni v lednu bangladéšská vláda slíbila, že jejich žádosti vyhoví.

Červen 2018, JIŽNÍ AFRIKA

Národní svaz horníků (NUM) v Jihoafrické republice rozhoduje o úplném uzavření elektrárenské společnosti Eskom, protože vyjednávací tým společnosti ve skutečnosti nevyjednává, řídí se příkazy vedení a odmítá žádosti zaměstnanců které NUM zastupuje.

Květen 2018, BRAZÍLIE

Brazilští ropní dělníci zahájili po celé zemi 72hodinovou výstražnou stávkou. Průmysl, jenž zaměstnává více než 60 000 lidí, protestuje proti neoliberálním opatřením nelegitimní vlády Michela Temera, který od nástupu do prezidentského úřadu zavedl svůj privatizační program Petrobrasu, omezil investice a uplatnil vydírání v cenové politice.

14. května 2018, PALESTINA

Masakr desítek Palestinců v Gaze izraelskými silami. Desítky neozbrojených

Palestinců jsou zabity, zraněny a ohroženy izraelskými silami, které protestují proti přemístění amerického velvyslanectví z Tel Avivu do Jeruzaléma a požadují právo na návrat do své země, která je okupována od 15. května 1948. Nejméně 14 Palestinců bylo zabito a více než 2 000 zraněno v Gaze 14. května, čímž se od začátku protestů 30. března počet obětí zvýšil na 100 Palestinců. Izraelská armáda nadále chladnokrevně střílí na naše palestinské bratry a sestry.

Duben 2018, ŘECKO

SOF se účastní demonstrace v Aténách 13. dubna proti válečným přípravám a imperialistickým plánům v jihovýchodním Středomoří a Sýrii.

Březen 2018, PORTUGALSKO

Několikadenní stávka učitelů a státních zaměstnanců proti dlouholetému zmrazení jejich mezd.

Březen 2018, INDIE

Velká demonstrace zemědělců začíná 6. března jejich pochodem z Nasiku do Bombaje. Během 200 kilometrů dlouhého pochodu se v mnoha oblastech konají masové solidární manifestace. Působivý pochod byl úspěšný a donutil státní vládu písemně přijmout požadavky farmářů.

Prosinec 2017, ARGENTINA

Obyvatelé Argentiny bojují proti penzijní reformě, již zavedla argentinská vláda. Zákon porušuje práva, jež získali důchodci a pracující v zemi, a nehorázně podporuje velké podniky a argentinskou buržoazii.

Prosinec 2017, ŘECKO

Řečtí pracující organizují protesty proti vládním pokusům omezit právo na stávku.

Listopad 2017, TURECKO

Zaměstnanci společnosti REAL Market v Turecku pokračují v bojovné mobilizaci, protestují proti ztrátě pracovních míst a požadují od společnosti Metro Group AG odškodnění za propuštěné pracovníky společnosti Real Market. Po akvizici společnosti Real Hypermarkets společností Metro Group AG, což je mezinárodní monopol s ústředím v Německu a působící v různých zemích světa, zkrachovala společnost Real Hyper markets a více než 1700 zaměstnanců bylo propuštěno. Poslední 4 měsíce žádají zaměstnanci společnosti Real Hypermarkets o odškodnění prostřednictvím demonstrací v Istanbulu a dalších městech.

Listopad 2017, INDIE

Před budovou parlamentu v indickém Dillí byla zahájena obrovská celonárodní třídenní masová akce proti protipracovní a protilidové politice vlády. Protest organizuje Společná platforma ústředních odborových svazů, která zahrnuje ústřední odborové svazy a všechny hlavní dělnické federace. Společná odborová platforma zastupuje pracovníky ze všech hlavních odvětví průmyslu a služeb, jako jsou uhlí, ocel, doprava, telekomunikace, ropa, elektřina, přístavy a doky, inženýři, stavební dělníci atd., jakož i ústřední a státní vládní činitele v odvětví železniční, bankovní, pojišťovací a obranné výroby.

7. listopadu 2017, ITÁLIE

USB spolu s dalšími italskými konfederacemi organizuje generální stávkou a mobilizaci, aby se postavila proti politice namířené proti pracujícím, již prosazuje vláda a Evropská unie. Požadují zvýšení platů a důchodů a bojují proti nejistotě, privatizaci veřejných podniků, xenofobii a rasismu a opatřením, která slouží zájmům monopolů v zemi.

Říjen 2017, FRANCIE

pracující ve Francii vstupují do generální stávky proti změnám Zákoníku práce, rušení pracovních míst a útoku na svá sociální a nezadatelná práva.

27. září 2017, JIŽNÍ AFRIKA

Všeobecná centrála KOSATU organizuje v Jižní Africe generální stávkou za práva a emancipaci pracujících.

21. září 2017, FRANCIE

Tisíce stávkujících pracovníků napříč Francií protestují proti příkazům kapitalistické vlády.

12. září 2017, FRANCIE

FNK CGT organizuje stávkou v ropném sektoru proti antidělnické politice nové i staré vlády.

Červen 2017, ŘECKO

Dvoudenní antiimperialistická demonstrace PAME v řecké Soluni pod heslem: „S dělníky všech zemí, za svět bez vykořisťování, válek a uprchlíků.“

Květen 2017, IZRAEL

Demonstrace za mír je uspořádána v Izraeli pod heslem „Dva státy, jedna naděje“ s tisícovkami účastníků, kteří reagovali na výzvu a vyjadřovali nesouhlas se situací v Palestině.

Duben 2017, PALESTINA

Palestinský bojovník zahajuje společně s dalšími 1 600 zadrženými hladovku. Požadují, aby byla respektována lidská práva zadržovaných i veškerého palestinského lidu.

Březen 2017, BRAZÍLIE

Brazílská konfederace učitelů vyhláší od 15. března desetidenní stávkou proti reformě sociálního zabezpečení plánované reakční vládou Michela Temera. Učitelé sbírají 1 milion podpisů proti reformě a žádají ostatní sektory, aby se k nim připojily a požadovaly stažení návrhu zákona, jenž zvyšuje hranice pro odchod do důchodu pro všechny pracovníky, muže i ženy a ruší zvláštní ustanovení pro učitele a zemědělce.

Ve stejné době jsou ve vícedenní stávce učitelé v Argentině. Učitelé reagují na vládu Mauricio Macriho a místní správy, které nevyhovují jejich požadavkům.

Únor 2017, PERU

Velké demonstrace a celonárodní mobilizace organizované hrdinnou CGTP v Peru

proti korupci.

Prosinec 2016, BANGLADÉŠ

Po týdnu protestů je v Bangladéši propuštěno 1 500 oděvních dělníků. Dělníci zahájili demonstraci proti propuštění 121 dělníků a požadovali měsíční minimální mzdu 16 000 taka (165 liber/203 dolarů [cca necelých 4 600 Kč; přepočít podle kupní síly ovšem není k dispozici; *pozn. překl.*]). V současnosti je to 5 300 taka (55 liber/67 dolarů [cca 1 500 Kč]).

Listopad 2016, JIŽNÍ KOREA

Pracovníci železnic a metra jdou do šestitýdenní stávkou proti vládou zavedenému systému placení podle výkonu a za stálé zaměstnání s důstojnými mzdami a platy.

ZBYTEK SVĚTA

V mnoha dalších zemích, jako je Egypt, kde pracující v roce 2021 reagovali proti uzavření velkých továren a privatizaci strategických sektorů hospodářství, Irák, Alžírsko a další africké země, Rakousko, Švédsko a další, se také odehrávaly boje průkopnických dělníků a odborářů.

S ještě větším zápalem budeme POKRAČOVAT v radikálních bojích, aby naše současné potřeby mohly být uspokojeny!

PRIORITY - SOF:

CO JE A CO CHCE

Procházíme třetí dekadou 21. století a jak se chystáme oslavit 80 let života a činnosti SOF, naše společné cíle jsou:

1. Zachování a neustálé posilování jednoty linií SOF, což je zásadní, tak aby naše organizace mohla i nadále hrát úlohu nejdůležitějšího a nejpevnějšího obránce práv pracujících.
2. Zabezpečení jednoty dělnické třídy jako jediné, globální, společenské třídy v boji za společenské osvobození od kapitalistického vykořisťování. V tomto boji za svržení kapitalistického otroctví si dělnická třída vytváří své široké společenské spojení s rolníky, pokrokovou inteligencí a osobami samostatně výdělečně činnými.
3. Posilování a prohlubování zásad, na nichž byla založena SOF coby odborová organizace, jež přijímá zásady třídního boje, demokratických a odborových svobod a na jejich základě postupuje vpřed za obranu práva organizovat se a práva na stávkou. SOF dodržuje a uplatňuje hodnoty demokracie a přímého kontaktu s pracujícími, přičemž respektuje principy fungování základních odborových svazů.

Právo na stávkou

SOF uznává právo na stávkou jako základní lidské právo a nezbytnou součást svobody sdružování. Kapitalistická třída na národní, oblastní a mezinárodní úrovni zaujala agresivní přístup, aby toto základní právo nejen porušila, ale aktivně se snaží zaměstnance a odbory tohoto práva zbavit. SOF se bude těmto útokům vehementně bránit a bude bránit právo na stávkou za každou cenu.

4. Internacionalismus a solidarita mezi všemi pracujícími bez ohledu na barvu pleti, víru, pohlaví, jazyk a politické preference. V tom nelze žádného zaměstnance ani sektor ponechat samotné v boji a požadavcích.
5. SOF je od svého založení stále antiimperialistickým odborovým hnutím, jež hájí právo všech lidí svobodně a demokraticky rozhodovat o své přítomnosti a budoucnosti. SOF odsuzuje imperialistické války a imperialistické zásahy. Staví se proti rasismu, fašismu a xenofobii.
6. V praxi prosazujeme rovnoprávné zapojení žen a mládeže do činnosti a fungování odborů. Zajišťujeme, aby zastávaly důležité zodpovědné pozice a důvěřujeme jejich úloze. Vzděláváme naše členy a funkcionáře, aby bojovali společně, ženy i muži, proti sociálnímu vykořisťování.
7. Chceme třídně orientované, demokratické, masové odbory, jež budou fungovat jako školy pro sociální boje za emancipaci dělnické třídy. Chceme, aby pracovaly kolektivně, vždy se obracely k základně a obyčejnému dělníkovi. Chceme, aby měly dlouhotrvající a neochvějnou frontu proti byrokracii, elitářství, kariérismu a korupci.

8. SOF zasahuje v mezinárodních organizacích, v nichž se podílí, prosazuje postoje třídně orientovaného odborového hnutí a odhaluje protidělnický charakter organizací, jež porušují své vlastní zásady a důvody, na nichž byly zakládány.

9. Celá struktura SOF je každodenně oddána neustálým akcím na zlepšování životní úrovně všech zaměstnanců, jež se týkají mezd, zaměstnanosti, sociálního pojištění, kultury a intelektu. Spokojenost pracovníků s jejich SOUČASNÝMI POTŘEBAMI je trvalým cílem každé země, odvětví, oblasti i odborových svazů.

Dnes, se vším technologickým pokrokem a nahromaděným bohatstvím, musí být laťka současných potřeb vždy nastavena vysoko. Nové technologie a digitalizace musí být využity ke zlepšení života pracujících, a nikoli ke zvýšení zisků. Tyto současné potřeby, podle toho, jak je chápe třídně orientované odborové hnutí, bezesporu zahrnují právo na bezplatné zdraví, slušné bydlení, přístup k čisté vodě, právo na bezpečnou, spolehlivou a levnou veřejnou dopravu a bezplatné veřejné vzdělání pro všechny děti.

Současný boj třídy za sebe

Kapitalistický způsob výroby se sice s vlastními rozpory zhoršuje, ale neustále hledá způsoby, jak si svou hegemonii udržet. Vzhledem k tomu, že podstata jeho přežití se vyznačuje přivlastněním si bohatství, které produkuje dělnická třída, odpovědnost vždy padá na dělnickou třídu, když se systém dostane do krize.

Proto kromě opakujících se poklesů míry zisku, zejména od sedmdesátých let a krizí, které následovaly, zejména od let 2008/2009, systém urychlil soubor změn ve způsobu, jak a kde vyrábět. Outsourcing (vnější, tj. mimofiremní i mimooblastní zdroje; pozn. překl.), intenzivní technologický a obchodní nárůst, doprovázený novou dělbou práce vyznačující se rozptýlením výrobních jednotek, charakterizuje novou éru ve světě práce.

Ve snaze oslabit politický odpor vůči tomuto útoku proti pracujícím navíc zvyšují flexibilitu pracovního práva a deregulují roli odborového zastoupení. Celkově je i přes velké mobilizace výsledkem této současné etapy nejistá práce a uvědomění značné části naší třídy.

Světová odborová federace a její (odborové) svazy by tuto novou situaci neměly podceňovat, naopak ji musí studovat a konfrontovat s taktikou a vhodnými prostředky, zejména s posilováním politického školení a odborové práce na základně.

Příjmy - mzdy - odměny

Podporujeme a požadujeme podepisování kolektivních smluv o stálé práci na plný úvazek s důstojnými mzdami. Kolektivní smlouvy by měly řídit každou zemi a každé odvětví a uspokojovat požadavky pracujících. Například a jako minimální požadavek musí být příjem pracujících v každé zemi nejméně dvakrát vyšší než práh chudoby.

Sociální zabezpečení

Požadujeme veřejné sociální zabezpečení a důchod pro každého, aby všichni pracovníci ve všech odvětvích měli plná práva a pojistné krytí. Nehlášená a nepojištěná práce představuje pro třídně orientované odborové hnutí „*casus belli*“ (latinský výraz z mezinárodního práva, jenž označuje incident, událost nebo skutečnost postačující jako důvod k vyhlášení války; pozn. překl.).

Vysoké ceny - nezaměstnanost - privatizace

To jsou také výsledky kapitalistického barbarství a „nepřátel“ odborového hnutí a pracujících. Vysoké ceny postihují chudé lidi, nezaměstnanost je v odborech „pátou kolonou“ a privatizace dávají monopolům a nadnárodním společnostem příležitost propouštět zaměstnance a útočit na jejich nezadatelná práva. Privatizace vedou k rozprodávání veřejného bohatství a dávají monopolům a nadnárodním společnostem velkou příležitost propouštět zaměstnance, útočit na jejich práva a zisky a zbavovat pracující svobodného a všeobecného přístupu k sociálním statkům. Boj proti vysokým cenám, nezaměstnanosti a privatizacím musí být vysoko na programu každodenních bojů SOF.

Imigranti - běženci

Imperialistické války vytvářejí uprchlíky a imigranty. Zneužívání bohatství třetího světa plodí chudobu a imigraci. Jednou z hlavních priorit mezinárodního militantního odborového hnutí byl vždy odpis zahraničního dluhu zemí třetího světa. Zároveň bráníme životy a práva imigrantů a uprchlíků. Střetáváme se s rasistickými a neofašistickými jevy. Pro SOF je dělnická třída jednotná.

Dětská práce - práce během těhotenství

Děti by měly být ve škole a hrát si se svými vrstevníky. Dětská práce by měla být v praxi zakázána – nejen slovy. U těhotných žen by měla být zavedena mezinárodní pravidla upravující mateřskou dovolenou, lehčí práci a zákaz propouštění.

10. Bezpečnost a ochrana zdraví na pracovišti jsou pro SOF velmi důležité záležitosti, protože pracovníci se musí bezpečně a v pořádku vrátit do svých domovů a rodin. Zaměřujeme se na zřizování a fungování výborů pro bezpečnost a ochranu zdraví na pracovišti. Řešení ekologické krize má pro SOF také velký význam, protože se domníváme, že je způsobena bezohledným spekulativním jednáním monopolů a nadnárodních kartelů. Chudí lidé se topí, upalují a umírají kvůli důsledkům této krize: záplavám, chladnému počasí, požárům a zemětřesením.

11. Neustále bojujeme za zkrácení pracovní doby a současné zlepšení mezd. Stanovisko SOF je pro 35hodinový, pětidenní týden, což je okamžitě nutné a realistické. Dalším krokem by mělo být sedmihodinové, čtyřdenní zaměstnání na plný úvazek, bez snížení mezd. To je jediný způsob, jak dělnická třída a všichni zaměstnanci obecně dostanou byt i zlomek ze zisku plynoucího z explozivního rozvoje technologie a vědy ve výrobním procesu. SOF se důrazně staví proti částečnému nebo nehlášenému zaměstnávání, otroctví a propouštění. Zavedením práce na dálku se dále podporují pružné, přizpůsobivé formy zaměstnávání, prodlužuje se pracovní doba a zpochybňuje se stabilní a trvalá práce s právy. Navrhujeme vytvořit širokou kampaň pro 35hodinový pracovní den bez snížení platu a zahájit ji příští rok 03. října 2022.

12. SOF odmítá plýtvání zdroji a penězi pro vojenské účely. Rovněž se staví proti využívání jaderné energie pro vojenské účely a vyzývá k okamžitému rozpuštění NATO.

13. Nesouhlasíme s vyloučeními, diskriminacemi, embargy a sankcemi uvalenými USA, NATO a Evropskou unií vůči různým zemím, neboť negativně ovlivňují životní úroveň rodin s nízkými příjmy, pracujících a chudých, drobných zemědělců.

Mezinárodní komise na ochranu odborářských a demokratických svobod

Monopoly, nadnárodní společnosti a vlády kapitalistického světa využívají nové technologie k omezování odborových, demokratických a individuálních svobod pracujících ve společnosti i uvnitř pracovišť.

V současnosti se ke starým protiodborovým a antidemokratickým metodám násilí zaměstnavatelů, státnímu autoritářství, které má dokonce podobu vražd průkopnických odborářů, přidávají nové praktiky dohledu a omezování svobodného odborářství a sociální činnosti.

Mezinárodní komise na ochranu odborářských a demokratických svobod bude shromažďovat důkazy a předkládat memoranda mezinárodním organizacím a bude podporovat příslušné iniciativy vedoucích orgánů SOF. Bude také spolupracovat s právním výborem SOF.

Na druhou stranu většina zaměstnavatelů neuplatňuje na pracovištích všechna nezbytná opatření v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví, protože zdraví a bezpečnost zaměstnanců považují za náklady a to vede k pracovním „úrazům“. ILO odhaduje, že pracovním úrazům nebo nemocem podlehne každý rok přibližně 2,3 milionu žen a mužů po celém světě; to odpovídá více než 6 000 úmrtím každý den. Na celém světě dochází ročně k přibližně 340 milionům pracovních úrazů a 160 milionům obětí nemocí z povolání. Ochrana pracovníků uvnitř pracovišť bude také jedním z úkolů mezinárodní komise.

Drazí přátelé, bratři a sestry,
spolubojovníci a soudruzi,

osmnáctý světový odborový sjezd je v posledním úseku svého konání v období velkého zostření meziimperialistických antagonismů. Válečný konflikt mezi Ruskem a Západem, jenž probíhá na Ukrajině, si vyžádal tisíce mrtvých, miliony uprchlíků a obrovské materiální škody. Konflikt stále pokračuje, rizika všeobecné války a použití jaderných zbraní jsou na stole USA, NATO, EU a Ruska. Rizika pro národy jsou velká. Tato válka je druhou válkou, která se vede v Evropě; první byla válka NATO proti Jugoslávii v roce 1999. Tyto války, stejně jako války v zemích, jako je Irák, Afghánistán, Mali, Sýrie, Libanon, Libye, Gruzie, Arménie a jinde, jsou založeny na svrženích, ke kterým došlo v období 1989-1991, což vyústilo v rozpad Sovětského svazu a svržení v socialistických zemích ve východní Evropě.

Ti, kdo tehdy tvrdili, že globální svržení globální korelace bude ve prospěch míru a mezinárodní bezpečnosti, se ve svých hodnoceních buď mýlili, nebo lhali.

Uprostřed tohoto vývoje a vzhledem k tomu, že důsledky tohoto konfliktu budou pro národy negativní, se ve všech koutech světa opět dostává do popředí otázka, jaká by měla být úloha mezinárodního odborového hnutí. Otázka nadčasového a strategického významu.

ITUC, tak jako vždy, podporuje NATO, USA, fašistické síly a nacistické polovojskové skupiny, které se shromažďují z celé Evropy a jsou posílány s moderním vojenským

vybavením na Ukrajinu, aby bojovaly proti Rusům. Tento postoj vedení ITUC nás

nepřekvapuje. Od roku 1949 jako ICFTU a poté, když byla přejmenována na ITUC, byla a zůstává odborovou odnoží nadnárodních společností a imperialistů. Podporuje strategii imperialistů ve všech koutech zeměkoule.

SOF ve svých prohlášeních a publikacích nezaostává za Ruskem ani za USA-NATO-EU. Požaduje ukončení konfliktu a okamžitou mírovou dohodu, okamžité rozpuštění NATO a zachování neutrality Ukrajiny ve vztahu k vojenským blokům. Je přesvědčena, že je právem a odpovědností každého lidu (národa) svobodně a demokraticky rozhodovat o své současnosti a budoucnosti.

Pevná a dlouholetá stanoviska SOF jsou stanoviska, jež byla kolektivně přijata příslušnými orgány naší organizace a ve světle nového globálního vývoje jsou znovu potvrzena naším 18. sjezdem.

SOF byla založena 3. října 1945 po skončení druhé světové války a pod vlivem porážky fašismu a vítězství Rudé armády.

Založení SOF bylo zralým výsledkem vývoje dělnického odborového hnutí na národní úrovni a vyjadřovalo nutnost mezinárodní koordinace, nutnost proletářské solidarity a společného postupu mezinárodní dělnické třídy proti kapitalistickému vykořisťování.

SOF je organizovaná, pokroková složka mezinárodního odborového hnutí a jejím hlavním cílem je zlepšení životních podmínek mezinárodní dělnické třídy, boj za požadavek všeobecných odborových svobod, souběžný boj za svržení barbarského kapitalistického systému.

Dlouholeté zkušenosti, pozitivní i negativní, tvrdé boje pracujících a lidu od éry Spartaka až po dnešek, potvrzují dva základní nadčasové závěry: Za prvé, jak napsal Karel Marx: „dějiny všech dosud existujících společností jsou dějinami třídního boje“ a za druhé, mezinárodní dělnická třída nemůže hájit své krátkodobé a dlouhodobé požadavky a svůj třídně orientovaný cíl, pokud nemá kromě politického předvoje vlastní silný, dobře organizovaný a teoreticky vybavený odborový orgán.

Taková mezinárodní odborová organizace, mezinárodní koordinační centrum, jež bude mít silné stabilní kořeny se základnou, bude pracovat pro základnu a bude posílána základnou. To je úloha, již SOF musí hrát a hraje v mezinárodní odborové aréně.

Jsme hrdí na směřování a činnost SOF od roku 1945 do dneška. Od prvního okamžiku svého založení bránila socialismus; stála aktivně s morální, materiální a odborovou solidaritou ke všem lidem, kteří bojovali pokojným způsobem nebo v ozbrojeném boji za svou nezávislost a osvobození, usnadňovala přežití desítek tisíc radikálů odborového hnutí, kteří byli pronásledováni a ohroženi v Africe, v Latinské Americe, ve Střední Americe, v Asii, na Blízkém východě, v Evropě, v Karibiku a jinde ve všech koutech světa.

Jsme hrdí, protože nejradikálnější hesla odborových bojů a akcí byla poprvé napsána na transparentech a dokumentech SOF. Na tomto dlouhém a tvrdém kurzu se SOF nikdy nebála uznat své chyby, otevřeně sama sebe kritizovat vůči prostým dělníkům,

bojovat proti vlastním slabostem a průtahům.

Pro mezinárodní třídně orientované hnutí byly a stále jsou kritika, sebekritika a následování příkladů životně důležitými ukazateli.

SOF od prvního okamžiku svých základů čelila nepřátelství buržoazie a imperialistů. V roce 1949 byl z iniciativy vlád USA a Británie proveden první frontální útok proti SOF se špinavými způsoby CIA, britské zpravodajské služby a jejich protějšků.

Jejich prvotním cílem bylo rozpuštění SOF a když se to nepodařilo, odstoupili od SOF a přešli k převratnému kroku, aby založili ICFTU. Druhý pokus se uskutečnil v roce 1956. Jeho iniciátorem bylo Ministerstvo státní bezpečnosti Rakouska; s použitím provokativních metod a obsazením ústředních kanceláří SOF ve Vídni policií zabavilo všechny archivy.

Tato snaha kapitalismu také ztroskotala. SOF byla ve velmi obtížné situaci v letech po převratech v období 1989-1991. Musela čelit zuřivému útoku Evropanů a dalších oportunistů z Francie, Itálie, Španělska atd. směřujícímu k rozpuštění SOF a její integraci do ICFTU, tj. odborového orgánu USA, Evropské unie a Mezinárodního hlavního města. Spiknutí oportunistů ztroskotalo a navzdory velkým obtížím, politickému pronásledování a antikomunismu zůstala SOF stabilní a udržela svůj historický směr. Byly zde síly, které se postavily a udržely SOF při životě.

Po 15. celosvětovém odborovém sjezdu, jenž se konal v kubánské Havaně, naše organizace začala opět růst, nabývat na síle, rozvíjet činnost a přeskupovat síly.

Dnes má více než 105 milionů členů ve 133 zemích světa. Je přítomna na všech kontinentech; je přítomna ve všech základních výrobních odvětvích. V dubnu 2011 jsme v řeckých Aténách uspořádali 16. celosvětový odborový sjezd. Byl to sjezd otevřený, demokratický, třídně orientovaný, jenž přijímal důležitá rozhodnutí a v současných podmínkách tvořil nové cíle pro mezinárodní třídně orientované odborové hnutí. V říjnu 2016 v jihoafrickém Durbanu úspěšně proběhl 17. celosvětový odborový sjezd, s užitečnými usneseními pro pokračování a posílení našich bojů.

V souladu s těmito rozhodnutími a rezolucemi cíle SOF jsou:

- Posílení třídně orientované, militantní charakteristiky odborů na všech úrovních, ve všech sektorech. Abychom toho dosáhli, musí být poražena linie třídní kolaborace; musíme vést otevřenou válku proti odborové aristokracii, odborové byrokracii a kariérismu.

- Posilování třídně orientovaných odborů na pracovištích, v monopolních

skupinách, v nadnárodních koncernech, ve velkopřemyslu. Aktivace pracujících odborové svazy posiluje.

- Posilování našich vazeb se základnou, s obyčejnými pracujícími, a zlepšování demokratického fungování odborů.

S voleným vedením, jež bude odpovědné základně, bude vyjadřovat základnu a bude základnou podporováno. Vedení, jež bude respektovat kolektivní rozhodnutí a bude prosazovat kolektivnost.

- Obohacování internacionalismu a mezinárodní solidarity, které jsou nástrojem

všech pracujících, zvláště dnes, kdy je tak nezbytná místní, oblastní, sektorová a mezisektorová koordinace bojů pracujících. Aktivní obrana lidí, kteří bojují za svá práva. Za právo k sebeurčení své současnosti i budoucnosti.

- Neustálé úsilí o jednotu dělnické třídy nezávisle na jakýchkoli rozdílech. Jednota dělnické třídy je předpokladem pro to, aby naše třída budovala své společenské spojení s chudým rolnictvem, osobami samostatně výdělečně činnými, pokrokovou inteligencí.
- Víra v úlohu pracujících žen a pracující mládeže, která může dát novou krev, novou dynamiku, nový život a činnost odborům. Jejich zvolení do vedoucích pozic a neustálá obnova vedoucího jádra odborových organizací jsou životně důležité.
- Využití bohatých zkušeností, pozitivních i negativních, ve formách boje a obsahu třídně orientovaných bojů, spojení ekonomického s politickým bojem, sledování požadavků, jež sjednocují dělníky a jsou v souladu se současnými potřebami pracujících a rodin lidí. Kombinace obrany, útoku a rezerv.
- Neustálá péče o ideologickou podporu vůči odborovým kádrům pomocí odborového vzdělání, mezinárodních výměnných a odborových programů, jež posílí jejich víru ve spravedlivý boj dělnické třídy a nutnost třídního boje; že budou pomáhat naplnění potřeby bránit a posilovat třídně orientovanou charakteristiku odborů.
- Nutnost, aby každý odborový svaz získal svou finanční nezávislost bez závislosti na buržoazii, na mezinárodních oportunistických institucích a mezinárodních centrech korupce. Finanční závislost odborového svazu plodí další závislosti. Zdravá finanční soběstačnost je ta, která je založena pouze na členských poplatcích pracujících.
- Schopnost každé odborové organizace studovat vývoj ve svém oboru a svém sektoru a využít vývoj k prosazování zájmů pracovních sil ve všech základních frontách boje, pro řešení všech pracovních požadavků, sociálního zabezpečení, mzdových a odborových požadavků.
- Pochopení, že kapitalistický systém překonal své historické meze, je prohnílý a tak řešení a skutečná cesta k osvobození mezinárodní dělnické třídy nemůže nastat z „kosmetických“ úprav a modernizace kapitalismu, ale z jeho svržení.
- Aktivní účast na bojích za mír, přátelství a spolupráci mezi pracujícími a lidem, boji proti projevům rasismu, xenofobie, neofašismu. Neutuchající boj proti imperialistům, proti imperialistickým válkám a kapitalismu, který je ekonomickou základnou imperialismu.

Sekretariát
01.04.2022